

Arrest

nr. 250 205 van 1 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE & H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U woonde samen met uw ouders, broers en zussen in het dorp Gegovit.

In 2015 werd u ernstig ziek. U had een vorm van artritis, waardoor u moeilijk kon bewegen en veel pijn had. Begin 2017 nam uw vader, A. S. (...) (O.V. (...)), u mee naar een dokter in Yerevan, die een behandeling met een bepaald medicijn voorstelde. Deze behandeling koste veel geld. Uw vader

betaalde de helft van het totale bedrag bij aanvang van de behandeling. Toen de behandeling na één of anderhalve maand niet bleek te werken, weigerde uw vader het resterende bedrag te betalen, waarop hij werd bedreigd door de dokter. Enige tijd later, één of twee maanden voor uw vertrek uit Armenië, stuurde de dokter enkele mannen naar jullie woning, die jullie huis binnenvielen. Jullie konden vluchten naar het huis van een vriend van uw vader in een buurdorp. Op 24 april 2018 reisde u samen met uw vader met het vliegtuig van Yerevan via Polen naar België. Op 30 april 2018 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in.

Toen u in België toekwam, was u invalide omwille van uw ziekte en zat u in een rolstoel. In België startte u met een nieuwe behandeling. De nieuwe medicijnen, die u de rest van uw leven zult moeten nemen, zorgden voor een verbetering van uw toestand.

Op 17 oktober 2018 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de verklaringen van uw vader. Op 12 februari 2019 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV, arrestX).

In juli 2019 besloot uw vader om terug te keren naar Armenië. U bleef in België. Op 25 mei 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek legde u identiteitsdocumenten van u en uw ouders, een schoolattest en enkele documenten betreffende uw medische situatie voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij terugkeer naar Armenië problemen zult krijgen met de dokter die een conflict had met uw vader over de betaling van uw medische behandeling. U vreest ook dat u bij terugkeer naar Armenië opnieuw ernstige medische problemen zult krijgen omdat de medicijnen die u hier in België krijgt in Armenië niet voorhanden zijn en, als deze voorhanden zouden zijn, onmogelijk te betalen zouden zijn gezien de financiële situatie van uw familie.

Het CGVS stelt vast dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw vader in zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Op 17 oktober 2018 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de verklaringen van uw vader. Op 12 februari 2019 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV, arrest 216677). Gezien u zich op dezelfde motieven baseert, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Het CGVS motiveerde de beslissing in hoofde van uw vader als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de problemen omwille waarvan u Armenië ontvlucht bent geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U wordt niet vervolgd omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. U verklaarde namelijk Armenië verlaten te hebben, omdat u er problemen kende met een zekere dokter Me. (...) die uw zoon A. (...) behandeld had. U had deze arts bij aanvang van de behandeling enkel de helft van de gevraagde geldsom betaald. Omdat de behandeling geen resultaat opleverde, weigerde u om de rest van het geld te betalen. Daarop werd u door dokter Me. (...) telefonisch bedreigd. Op een keer vielen enkele mannen in zijn opdracht uw huis binnen om u onder druk te zetten. Nadat u één van deze mannen verwond had, werd u ook gezocht door de politie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 4-9). Het betreft hier bijgevolg problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U stelde weliswaar dat u naar aanleiding van de bedreigingen tegen u geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de politie in Armenië, omdat de dokter beroep zou gedaan hebben op machtige

criminelen die banden hebben met de politie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 9, 11-12 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 8-9). Dit wijst echter niet op een mogelijk gebrek aan bescherming omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er moet ook vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten bevatten namelijk verschillende opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties waardoor de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnd wordt.

Vooreerst verklaarde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de bedreigingen die u kreeg in de periode van december 2017 tot 17 of 18 maart 2018, dat u door verschillende stemmen aan de telefoon bedreigd werd (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerde u echter in strijd met voorgaande verklaringen dat u enkel door dokter Me. (...) zelf telefonisch bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 07/08/2018, p. 12). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u aanvankelijk eveneens dat u altijd door dokter Me. (...) zelf telefonisch bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 6). Toen u later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud met uw tegenstrijdige verklaringen in de vragenlijst geconfronteerd werd, ontkende u eerst dat u aan de telefoon door iemand anders bedreigd werd. Onmiddellijk daarna beweerde u dan weer dat u misschien ook wel een keer door een andere persoon bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 8). Het feit dat u uw eerdere verklaringen na confrontatie met een tegenstrijdigheid aanpast, is op zich al weinig overtuigend te noemen. Bovendien kan uw uitleg dat u misschien wel een keer door iemand anders werd opgebeld geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheid met uw verklaringen in de vragenlijst waarin u toch duidelijk stelde dat u door verschillende stemmen aan de telefoon werd bedreigd. Uw verklaringen werden u op de Dienst Vreemdelingenzaken ook voorgelezen en u hebt ze voor akkoord ondertekend. U verklaarde bij het begin van uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook geen opmerkingen te hebben over het verloop van uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 3).

Verder verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u na de ruzie met dokter Me. (...) in december 2017 dezelfde dag nog naar het politiebureau in Martuni gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 7). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u daarentegen echter dat u pas de volgende dag naar het politiebureau gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 6). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, stelde u het zich niet te herinneren wanneer u naar het politiebureau gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 8), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Tenslotte verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u na de inval bij u thuis samen met uw gezin gedurende een periode van ongeveer twintig dagen bij een vriend in de stad Yeghenadzor verbleven hebt. U stelde de stad niet verlaten te hebben tot uw vertrek naar de luchthaven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 8, 9, 10). U legde verder uit dat u verschillende kennissen in Yeghenadzor had en dat u van hen een telefoonnummer kreeg van een smokkelaar die u vervolgens ook contacteerde om uw reis te regelen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 9). U stelde dat u alles in verband met uw reis in die periode telefonisch regelde met de smokkelaar (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 10). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u daarentegen echter dat u in de periode dat u in Yeghenadzor verbleef nog twee keer naar het huis van twee neven van u in Jerevan gegaan bent en dat u één van die keren daar ook overnacht hebt. U legde uit dat u van uw twee neven het telefoonnummer van de smokkelaar verkregen had en dat u zelf naar daar moest gaan om met zijn mannen alles te regelen in het huis van uw neven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 4-5). Toen u daarop met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U herhaalde enkel dat u in Yeghenadzor ook kennissen had die u opgezocht had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 9), wat geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op essentiële elementen in uw asielrelaas waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat u hierover dan ook coherente en nauwkeurige verklaringen aflegt.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen van uw zoon A. (...), kan er op gewezen worden dat zowel uit uw verklaringen, als uit de door u voorgelegde medische attesten duidelijk

gebleken is dat uw zoon in Armenië wel degelijk toegang had tot de noodzakelijke medische zorgen. U raadpleegde met uw zoon verschillende artsen die de nodige onderzoeken uitvoerden. Uw zoon werd voor medische behandeling meerdere keren opgenomen in het ziekenhuis. De artsen schreven hem medicatie voor die ook toegediend werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 4, 5, 6). U verklaarde dat er in Armenië voor de ziekte van uw zoon echter geen adequate medische behandeling voorhanden is en dat de artsen in België op medisch vlak veel verder staan dan in Armenië (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 4 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 5). Bijgevolg kan gesteld worden dat deze medische problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor deze medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, wat u ook al gedaan hebt, zoals u zelf aangaf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 9).

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De Armeense paspoorten van u en uw zoon A. (...) bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden, maar ze brengen verder geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven. De medische attesten uit Armenië bevatten verder louter gegevens aangaande de gezondheidstoestand van uw zoon, maar brengen ook geen informatie aan die uw persoonlijke vervolgingsproblemen kan staven. De medische attesten uit België bevestigen ook enkel de medische problemen van uw zoon A. (...), maar kunnen bovenstaande vaststellingen evenmin in positieve zin wijzigen."

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielaanvraag wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen. Zo bleek u de naam van de dokter, bij wie u in Armenië in behandeling was, met wie uw vader problemen zou hebben gekregen en door wiens toedoen u en uw vader uit het land moesten vluchten, niet te kennen. U zei dat u zich zijn voornaam en familienaam niet herinnerde (CGVS, p. 7). Het spreekt voor zich dat het weinig aannemelijk is dat u zich de naam van de sleutelfiguur in uw aanvraag niet zou herinneren. Daarenboven had u geen enkel idee hoeveel de behandeling kostte en dus hoeveel geld uw vader aan de dokter verschuldigd was. U wist zelfs niet in welke grootteorde het bedrag lag (CGVS, p. 8). Dit lijkt opnieuw weinig geloofwaardig indien u en uw vader omwille van een conflict over geld uit het land moesten vluchten. Ten slotte bleken uw verklaringen over de chronologie van de problemen tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. Zo vertelde u dat de behandeling niet bleek te werken en dat uw vader na anderhalve of twee maanden, u wist het niet meer concreet, weigerde te betalen. Enige tijd later, een week of een maand, zouden handlangers van de dokter naar jullie huis zijn gekomen, waarop jullie meteen zouden zijn gevlucht (CGVS, p.9-10). Uw vader beweerde echter dat de behandeling bij deze dokter aanving in maart 2016, een jaar of anderhalf jaar duurde, en dat hij in december 2017 zou hebben geweigerd om het tweede deel van de geldsom te betalen. Pas in maart 2018, meerdere maanden later, zou de dokter handlangers naar jullie huis hebben gestuurd (CGVS vader I, p. 5-7). Toen u met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, had u hier geen aannemelijke uitleg voor (CGVS, p. 10).

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, de zin van artikel 48/3, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld.

Wat betreft uw verklaring dat u bij terugkeer naar Armenië terug ziek zult worden, omdat de medicijnen die u in België krijgt daar niet beschikbaar zijn, en als ze beschikbaar zouden zijn, te duur zouden zijn, dient te worden opgemerkt dat dit louter medische en sociaaleconomische problemen zijn, die niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van ernstige schade, zoals voorzien in artikel 48/4 paragraaf 2 van de Vreemdelingenwet vallen. Voor een beoordeling van de louter medische elementen dient u zich te wenden tot de door de wetgever daartoe voorziene procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten en de identiteitsdocumenten van uw ouders attesteren uw identiteit, die niet in vraag wordt gesteld. Het attest van uw schoon in België is niet relevant voor de beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Armenië. De medische documenten tonen uw medische problematiek aan, die evenmin ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde

aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De Raad duidt er vervolgens op dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar vader, A. S., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 226 386. De Raad heeft bij arrest nr. 216 677 van 12 februari 2019 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan haar vader A. S. Meer bepaald werd geoordeeld dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan het door haar vader voorgehouden asielrelaas. Het arrest genomen in hoofde van de vader van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, afkomstig uit het dorp Geghovit gelegen in de provincie Gegharkunik. U bent gehuwd met M. M. (...). Jullie hebben vier kinderen samen. U bent landbouwer. Ongeveer drie jaar geleden werd jullie oudste zoon, A. (...), ernstig ziek. In het Arabkir medisch centrum te Jerevan stelden artsen vast dat hij aan juveniele reumatoïde polyartritis leed. A. (...) werd meerdere keren opgenomen in het ziekenhuis. De toegediende medicatie leverde geen verbetering van zijn toestand op. Enkele personen in uw dorp raadden u aan om een zekere dokter Y. Me. (...) te raadplegen. Deze arts was reuma-specialist in het Zeitun ziekenhuis in Jerevan. In maart 2016 ging u samen met uw zoon voor de eerste keer op raadpleging bij dokter Me. (...). Hij liet uw zoon meteen gedurende tien dagen opnemen in het ziekenhuis om de nodige onderzoeken te kunnen uitvoeren. Daarna beweerde dokter Me. (...) dat hij uw zoon volledig kon genezen. De behandeling zou wel een jaar duren en kostte 3 miljoen Armeense dram. U ging akkoord en stelde voor dat u onmiddellijk de helft van deze geldsom zou betalen en dan na een jaar de andere helft. Dokter Me. (...) startte vervolgens de behandeling. De toestand van A. (...) verslechterde echter in plaats van te verbeteren. Na verloop van tijd kon hij zelfs niet meer stappen. Telkens als u met A. (...) op controle ging bij dokter Me. (...), zei hij dat het wel goed zou komen. U ging met uw zoon ook nog maandelijks op controle in het Arabkir medisch centrum. De artsen daar stelden eveneens vast dat de toestand van uw zoon alsmaar achteruitging. Toen dokter Me. (...) u eind december 2017 vroeg om de rest van het geld te betalen, werd u kwaad. U verweet hem dat uw zoon er nu nog slechter aan toe was en dat hij u beter uw geld zou teruggeven. Er ontstond een ruzie tussen u en dokter Me. (...). Hij zei dat u met uw zoon het ziekenhuis moest verlaten. Hij dreigde ermee dat u ernstige problemen zou krijgen als u hem de rest van het geld niet zou betalen. Vervolgens ging u naar het politiebureau in Martuni om een klacht tegen de arts in te dienen. De politieagenten zeiden echter dat ze u niet konden helpen, omdat u hiervan geen bewijzen kon voorleggen. Daarna werd u regelmatig opgebeld door dokter Me. (...) om u onder druk te zetten opdat u hem de rest van het geld zou betalen. Op 17 of 18 maart 2018 vielen er 's avonds twee onbekende mannen uw huis binnen. Ze riepen tegen u en eisten dat u het geld zou betalen. U vroeg hen om het huis te verlaten, omdat de kinderen bang waren. Buiten ontstond er ruzie tussen u en deze mannen, omdat u weigerde om het geld te betalen. Toen uw echtgenote ook naar buitenkwam, greep één van de mannen haar bij de arm en zei dat hij haar dan maar zou meenemen. Daarop gaf u deze man een duw. Hij viel op de grond en bleef roerloos liggen. De andere man riep dat u hem vermoord had en ging weg om zijn wagen te halen. U vluchtte onmiddellijk samen met uw echtgenote en kinderen weg door de velden. Jullie hoorden dat er schoten afgevuurd werden. Op een veilige plaats in het bos liet u uw echtgenote en kinderen achter, omdat ze te moe waren om nog verder te lopen. U ging alleen verder naar het naburig dorp Lernakert waar uw vriend A. M. (...) woonde. U legde hem alles uit waarna hij samen met u met de wagen uw echtgenote en kinderen ophaalde. Hij bracht jullie vervolgens naar een andere vriend van u, een zekere A. V. (...), die in de stad Yeghenadzor woonde. U vernam van uw broer S. (...) dat de man die u tegen de grond had geduwd een hersenschudding had opgelopen en dat de politie naar u op zoek was. U besloot om het land te verlaten en regelde uw reis. Op 24 april 2018 vertrok u samen met uw zoon A. (...) vanuit de luchthaven te Jerevan met het vliegtuig naar Polen. Van daaruit reisden jullie met een ander vliegtuig verder naar België waar jullie op 25 april 2018 aankwamen. U diende op 30 april 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw aankomst in België vernam u van uw vroegere bureu dat onbekende personen nog enkele keren naar u kwamen informeren. Uw echtgenote verblijft momenteel samen met jullie andere kinderen bij haar zus in het naburige dorp Azghadzor.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: de Armeense paspoorten van u en uw zoon A. (...), verschillende medische attesten uit Armenië, en ook enkele medische attesten uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de problemen omwille waarvan u Armenië ontvlucht bent geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U wordt niet vervolgd omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. U verklaarde namelijk Armenië verlaten te hebben, omdat u er problemen kende met een zekere dokter Me. (...) die uw zoon A. (...) behandeld had. U had deze arts bij aanvang van de behandeling enkel de helft van de gevraagde geldsom betaald. Omdat de behandeling geen resultaat opleverde, weigerde u om de rest van het geld te betalen. Daarop werd u door dokter Me. (...) telefonisch bedreigd. Op een keer vielen enkele mannen in zijn opdracht uw huis binnen om u onder druk te zetten. Nadat u één van deze mannen verwond had, werd u ook gezocht door de politie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 4-9). Het betreft hier bijgevolg problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U stelde weliswaar dat u naar aanleiding van de bedreigingen tegen u geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de politie in Armenië, omdat de dokter beroep zou gedaan hebben op machtige criminelen die banden hebben met de politie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 9, 11-12 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 8-9). Dit wijst echter niet op een mogelijk gebrek aan bescherming omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er moet ook vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten bevatten namelijk verschillende opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties waardoor de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnd wordt.

Vooreerst verklaarde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de bedreigingen die u kreeg in de periode van december 2017 tot 17 of 18 maart 2018, dat u door verschillende stemmen aan de telefoon bedreigd werd (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerde u echter in strijd met voorgaande verklaringen dat u enkel door dokter Me. (...) zelf telefonisch bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 07/08/2018, p. 12). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u aanvankelijk eveneens dat u altijd door dokter Me. (...) zelf telefonisch bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 6). Toen u later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud met uw tegenstrijdige verklaringen in de vragenlijst geconfronteerd werd, ontkende u eerst dat u aan de telefoon door iemand anders bedreigd werd. Onmiddellijk daarna beweerde u dan weer dat u misschien ook wel een keer door een andere persoon bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 8). Het feit dat u uw eerdere verklaringen na confrontatie met een tegenstrijdigheid aanpast, is op zich al weinig overtuigend te noemen. Bovendien kan uw uitleg dat u misschien wel een keer door iemand anders werd opgebeld geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheid met uw verklaringen in de vragenlijst waarin u toch duidelijk stelde dat u door verschillende stemmen aan de telefoon werd bedreigd. Uw verklaringen werden u op de Dienst Vreemdelingenzaken ook voorgelezen en u hebt ze voor akkoord ondertekend. U verklaarde bij het begin van uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook geen opmerkingen te hebben over het verloop van uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 3).

Verder verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u na de ruzie met dokter Me. (...) in december 2017 dezelfde dag nog naar het politiebureau in Martuni gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 7). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u daarentegen echter dat u pas de volgende dag naar het politiebureau gegaan bent (zie notities

persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 6). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, stelde u het zich niet te herinneren wanneer u naar het politiebureau gegaan bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 8), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Tenslotte verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u na de inval bij u thuis samen met uw gezin gedurende een periode van ongeveer twintig dagen bij een vriend in de stad Yeghenadzor verbleven hebt. U stelde de stad niet verlaten te hebben tot uw vertrek naar de luchthaven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 8, 9, 10). U legde verder uit dat u verschillende kennissen in Yeghenadzor had en dat u van hen een telefoonnummer kreeg van een smokkelaar die u vervolgens ook contacteerde om uw reis te regelen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 9). U stelde dat u alles in verband met uw reis in die periode telefonisch regelde met de smokkelaar (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 10). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u daarentegen echter dat u in de periode dat u in Yeghenadzor verbleef nog twee keer naar het huis van twee neven van u in Jerevan gegaan bent en dat u één van die keren daar ook overnacht hebt. U legde uit dat u van uw twee neven het telefoonnummer van de smokkelaar verkregen had en dat u zelf naar daar moest gaan om met zijn mannen alles te regelen in het huis van uw neven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 4-5). Toen u daarop met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U herhaalde enkel dat u in Yeghenadzor ook kennissen had die u opgezocht had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 9), wat geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op essentiële elementen in uw asielaanvraag waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat u hierover dan ook coherente en nauwkeurige verklaringen aflegt.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen van uw zoon A. (...), kan er op gewezen worden dat zowel uit uw verklaringen, als uit de door u voorgelegde medische attesten duidelijk gebleken is dat uw zoon in Armenië wel degelijk toegang had tot de noodzakelijke medische zorgen. U raadpleegde met uw zoon verschillende artsen die de nodige onderzoeken uitvoerden. Uw zoon werd voor medische behandeling meerdere keren opgenomen in het ziekenhuis. De artsen schreven hem medicatie voor die ook toegediend werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 4, 5, 6). U verklaarde dat er in Armenië voor de ziekte van uw zoon echter geen adequate medische behandeling voorhanden is en dat de artsen in België op medisch vlak veel verder staan dan in Armenië (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/08/2018, p. 4 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 5). Bijgevolg kan gesteld worden dat deze medische problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor deze medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, wat u ook al gedaan hebt, zoals u zelf aangaf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/09/2018, p. 9).

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De Armeense paspoorten van u en uw zoon A. (...) bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden, maar ze brengen verder geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven. De medische attesten uit Armenië bevatten verder louter gegevens aangaande de gezondheidstoestand van uw zoon, maar brengen ook geen informatie aan die uw persoonlijke vervolgingsproblemen kan staven. De medische attesten uit België bevestigen ook enkel de medische problemen van uw zoon A. (...), maar kunnen bovenstaande vaststellingen evenmin in positieve zin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van

de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt vooreerst dat haar problemen omwille waarvan zij Armenië is ontvlucht wel degelijk verband houden met de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Zij stelt dat "het louter feit dat de vrees van verzoeker niet heel precies gegrond is op zijn ras, godsdienst, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politiek standpunt hem niet van het toepassingsgebied van het Verdrag van Geneve uitsluit". Verzoekende partij meent dat zij "deel uitmaakt van de armste sociale groep" en wijst erop dat "de justitie in Armenië corrupt is en beheerst wordt door personen die een status en veel geld hebben".

2.2.3.2. Raad wijst er evenwel op dat, waar verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag valt nu zij behoort tot een sociale groep, met name die van "de armen", de aldus aangeduide personen niet beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d, van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. De Raad stelt vast dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij wordt vervolgd omwille van haar politieke of religieuze overtuiging, haar etnie, nationaliteit, of haar lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. De door haar voorgehouden problemen met dokter Me. zijn van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard.

Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoekende partij omwille van één van de redenen zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag niet op bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

De Raad wijst er daarenboven op dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat, gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties in haar verklaringen, hoe dan ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door haar beweerde problemen met dokter Me. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt desbetreffende motivering in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen over de telefonische bedreigingen, benadrukt verzoekende partij dat zij tijdens zowel haar eerste als haar tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij door dokter Me. werd bedreigd. Verzoekende partij bemerkt dat waar zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat zij stemmen had gehoord die haar telefonisch bedreigden, dit in feite stemmen waren die zij op de achtergrond van de stem van dokter Me. had gehoord. Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekende partij eveneens dat dokter Me. meestal zelf belde, hoewel zij achter hem andere personen hoorde.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de bemerking van verzoekende partij dat de stemmen waarvan zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewag maakte stemmen waren die zij gehoord had op de achtergrond, een allesbehalve overtuigende post-factumverklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk stelde dat zij “telefonisch op regelmatige tijdstippen bedreigd (werd) dit door verschillende stemmen” (administratief dossier, stuk 19, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Deze verklaring is dan ook duidelijk tegenstrijdig met haar latere verklaring tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal waar zij beweerde dat zij enkel door dokter Me. zelf telefonisch bedreigd werd (administratief dossier, stuk 9, notities CGVS d.d. 07/08/2018, p. 12), en die zij aanvankelijk ook herhaalde bij haar tweede persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 5, notities CGVS d.d. 27/09/2018, p. 6). Pas na confrontatie met haar tegenstrijdige verklaringen beweerde zij uiteindelijk, na eerst nog ontkend te hebben dat zij aan de telefoon door iemand anders bedreigd werd, dat zij misschien ook wel een keer door een andere persoon bedreigd werd (notities CGVS d.d. 27/09/2018, p. 8). Nochtans stelde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk dat zij telefonisch bedreigd werd door verschillende stemmen. Deze tegenstrijdige verklaringen over een essentieel element van haar asielrelaas, met name de telefonische bedreigingen aan haar adres, ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door haar beweerde problemen met dokter Me.

2.2.5.1. Betreffende haar tegenstrijdige verklaringen over het moment waarop zij een klacht bij de politie indiende, verduidelijkt verzoekende partij dat zij de dag van de ruzie met dokter Me. laat thuiskwam en dat zij zich de ochtend daarop vroeg naar de politie begaf. Verzoekende partij meent bovendien dat haar verklaringen tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud verkeerd werden geïnterpreteerd door verwerende partij, aangezien zij louter uitlegt dat zij naar het commissariaat is geweest zonder noodzakelijkerwijs te preciseren dat zij er de dag zelf was geweest.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud aan verzoekende partij de uitdrukkelijke vraag werd gesteld of het dezelfde dag was van het gesprek met dokter Me. dat verzoekende partij naar het politiebureau is gegaan, waarop verzoekende partij bevestigend antwoordde (notities CGVS d.d. 07/08/2018, p. 7). Deze verklaring is dan ook niet voor interpretatie vatbaar en duidelijk tegenstrijdig met haar latere verklaring tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dat zij pas de volgende dag naar het politiebureau is gegaan (notities CGVS d.d. 27/09/2018, p. 6). Gewezen op haar tegenstrijdige verklaringen, legt zij dan weer de opmerkelijke verklaring af dat zij zich niet kan herinneren wanneer zij naar het politiebureau is gegaan (notities CGVS d.d. 27/09/2018, p. 8). Nochtans kan aangenomen worden dat dergelijke gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partij zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht.

2.2.6.1. In verband met de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen omtrent de periode volgend op de inval bij haar thuis, stelt verzoekende partij dat “de gebeurtenissen snel opeenvolgden en dat verzoeker een bijzonder tijdsbesef had”. Verder bemerkt verzoekende partij dat “wanneer hem gevraagd werd of hij bij zijn vriend was gebleven, hij een positief antwoord gaf, gezien, hoewel hij zich regelmatig verplaatste, hij altijd bij zijn vriend terugkwam, waar hij daadwerkelijk verbleef”. Wat betreft haar contacten met de smokkelaar, wijst verzoekende partij erop dat uit haar verklaringen tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud slechts kan blijken dat zij de smokkelaar

niet onmiddellijk zag, hetgeen dan ook niet in strijd is met haar latere verklaringen tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dat de smokkelaar thuis kwam nadat per telefoon contact werd opgenomen.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevende gebeurtenissen – zoals in casu de periode waarin verzoekende partij ondergedoken leefde in afwachting van haar vlucht – in het geheugen van verzoekende partij zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht. Evenwel zijn haar opeenvolgende verklaringen over de periode na de inval bij haar thuis manifest tegenstrijdig. Immers verklaarde zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud duidelijk dat zij de stad Yeghenadzor niet verlaten heeft tot aan haar vertrek naar de luchthaven (notities CGVS d.d. 07/08/2018, p. 8-10), terwijl zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud stelde dat zij in de periode dat zij in Yeghenadzor verbleef nog twee keer naar het huis van twee neven van haar in Jerevan gegaan is en dat zij één van die keren daar ook overnacht heeft (notities CGVS d.d. 27/09/2018, p. 4). Ook wat betreft het regelen van haar vlucht uit Armenië zijn haar verklaringen duidelijk tegenstrijdig. Waar zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud stelt dat zij via haar kennissen in Yeghenadzor een telefoonnummer kreeg van een smokkelaar die zij vervolgens ook contacteerde om haar reis te regelen en dat zij alles in verband met haar reis in die periode telefonisch regelde met de smokkelaar (“Alles wat ik deed is via telefoon gedaan, via kennissen, via familieleden (...) U en uw gezin zijn niet meer weggegaan uit de stad Yeghenadzor tot moment van jullie vertrek? Ja, dat klopt” (notities CGVS d.d. 07/08/2018, p. 10), verklaart zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat zij van haar twee neven in Jerevan het telefoonnummer van de smokkelaar had verkregen en dat zij zelf naar daar moest gaan om met zijn mannen alles te regelen in het huis van haar neven (notities CGVS d.d. 27/09/2018, p. 4-5). Deze geheel tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin verzoekende partij ondergedoken leefde in afwachting van haar vlucht en de wijze waarop zij haar vlucht regelde doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas.

2.2.7. Gelet op bovenstaande vaststellingen, is de Raad van oordeel dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.”

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen concrete elementen bijbrengt die de vaststellingen die werden gedaan in het arrest inzake haar vader A. S. alsnog in een ander daglicht plaatsen.

2.2.5.1. Omtrent de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die het ongeloofwaardige karakter van het asielrelaas verder bevestigen, erkent verzoekende partij vooreerst dat er tegenstrijdigheden zijn tussen haar verklaringen en die van haar vader, doch benadrukt zij dat zij de feiten op deze manier heeft beleefd. Voorts stelt zij dat zij mogelijks de chronologie “wat verkeerd (heeft) ingeschat” hetgeen haar echter niet ten kwade kan worden geduid gelet op haar jonge leeftijd. Zij heeft alles verteld wat zij wist en “zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas

gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen". Verzoekende partij meent dat "(d)eze kleine tegenstrijdigheden (...) niet zwaarwichtig genoeg (zullen) zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoeker weinig aannemelijk zou zijn" en dat "in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielrelaas raken". Ten slotte onderstreept verzoekende partij nog dat de gebeurtenissen waarover zij ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug en verwijst zij tevens naar informatie waarin gesteld wordt dat traumatische ervaringen de 'opslag' en de 'raadpleging' van het autobiografisch geheugen kunnen verstoren.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij, in een poging de vaststellingen in de bestreden beslissing die het ongeloofwaardig karakter van het asielrelaas bevestigen te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijken, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. De Raad is vooreerst van oordeel dat verzoekende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar haar jonge leeftijd om te vergoelijken dat (i) zij de naam van de dokter met wie haar vader problemen zou hebben gekregen en door wiens toedoen zij en haar vader uit het land moesten vluchten niet kent; (ii) zij zelfs niet bij benadering wist hoeveel de behandeling kostte en dus hoeveel geld haar vader aan de dokter verschuldigd was; en (iii) zij en haar vader tegenstrijdige verklaringen afleggen over de chronologie van de problemen. Immers begonnen hun problemen met de dokter volgens de verklaringen van verzoekende partij in 2017 (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p.7) en was verzoekende partij derhalve bij de start van de problemen gelet op haar vijftienjarige leeftijd op dat moment geen *infans* meer. Er kan dan ook wel degelijk van haar worden verwacht dat zij van deze essentiële elementen van haar asielrelaas – zij en haar vader dienden immers Armenië te ontvluchten omwille van de problemen met de dokter nadat haar vader weigerde de behandeling te betalen – correct op de hoogte is. Wat betreft de tegenstrijdigheden in de chronologie van de problemen, dient te worden vastgesteld dat ze wel degelijk zwaarwichtig zijn, gelet op de totaal verschillende chronologie die blijkt uit enerzijds de verklaringen van verzoekende partij en anderzijds de verklaringen van haar vader. Gelet op het flagrante karakter van deze tegenstrijdigheden, kan verzoekende partij evenmin volstaan met een verwijzing naar het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen en de traumatische aard van de gebeurtenissen. De Raad duidt er bovendien nog op dat dit slechts bijkomende vaststellingen betreffen die een loutere bevestiging vormen van het reeds in het kader van het verzoek van haar vader vastgestelde ongeloofwaardige karakter van het asielrelaas. Het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop zou hoe dan ook dus niet kunnen leiden tot een andere beslissing.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij niet geconfronteerd werd met alle tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar vader en dienaangaande verwijst naar artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad op wat volgt.

Artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: "*Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.*"

De toelichting bij het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt: "*Alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt dienen aan de asielzoeker voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken.*"

Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.

De ambtenaar dient de asielzoeker eveneens in de gelegenheid te stellen om een bevredigende verklaring te geven omtrent het ontbreken van relevante elementen ter staving van zijn asielaanvraag. De ambtenaar draagt slechts de verplichting om de asielzoeker te confronteren met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer hij dit tijdens het gehoor vaststelt. Voor wat er begrepen dient te worden onder "relevant element", kan er verwezen worden naar de toelichting bij artikel 48/6 van de wet.

Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag

ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd." (Verslag aan de Koning, B.S. 11 juli 2018, p. 55418-55419).

De Raad merkt bovendien nog op dat verzoekende partij de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot door het Commissariaat-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden in haar verklaringen, maar *in casu* niet overtuigt.

2.2.7. Daar waar in het verzoekschrift nog gesteld wordt dat "*(v)erwerende partij (...) geenszins gevolg (kan) worden als zij stelt dat er door verzoeker geen duidelijkheid wordt geschapen omtrent de financiële draagkracht van zijn familie*", dat "*(v)erzoeker (...) duidelijkheid uiteengezet (heeft) wat het beroep van zijn vader, hoeveel hij verdiende, hoeveel grond hij bezat,...*" en dat "*(v)erzoeker erkent dat zij kennis over het lidmaatschap van zijn neven bij de taliban eerder beperkt is*", stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing geen motieven bevat waarin gesteld wordt dat verzoekende partij geen duidelijkheid schept over de financiële draagkracht van haar familie en/of dat haar kennis over 'het lidmaatschap van haar neven bij de taliban' eerder beperkt is. Deze argumenten missen dan ook feitelijke grondslag. Aangezien verzoekende partij nooit eerder gewag maakte van neven bij de taliban, gaat de Raad ervan uit dat deze passage per vergissing in het verzoekschrift werd opgenomen en geen betrekking heeft op verzoekende partij.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielaanvraag in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de verklaringen van haar vader (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 augustus 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT